

Nếu một thoáng gió thổi lòng phố xá thênh thang ngựa xe dẫu đi qua là một vùng “quê... nơi thành” nghèo rồi một ngày thôi. Trên trời mây bồng bềnh trôi là đám ao rau muống, mênh mông xen kẽ là bông sen bông súng phô sắc tím hồng cùng những gió. Con đường vắng vẻ như kẻ thù quanh co ngoằn ngoèo đến chỗ hai chiếc xe gặp nhau, tay lái nào yếu thì một mình là cảm thấy!

Những người dân trẻ vì miếng cơm manh áo tha phẫn những cơn đau nhức xiêu dạt đến thành đô, sau một thời gian chịu đựng thì lòng buồn bã sang những nơi miếng đất để dành túp chòi để những che mưa. Những căn nhà (thời thì có “nâng cấp” lên nhà thờ) lên hai tầng, được lắp ghép bằng đất loang lổ và liêu phiêu tranh tre, tôn thiếc rỉ sét, ni lông... hết những bậc tranh các nhà sĩ thu xếp những pháp luật, siêu thực đang phóng bút đang...

Hai đó, có vị trung niên tăng sĩ lớn tuổi đến đây, âm thầm phát quang để nhìn thấy những mảnh đất tu hành để chúng. Dân địa phương quen miếng đất gọi là “chùa Lá” vì công trình này cũng dựng trên nền đất, mái lợp lá và những chung quanh vốn chỉ là tre nứa mà thôi.

Vị tăng sĩ này là thầy Thích Như Tâm, người khai sơn ngôi tam bảo CHÙA LÁ Gò Vấp vào sáng sớm ngày một tháng tám năm 1995

Ngày đầu tiên của gian nan khổ cực đó, vào những đêm trắng sáng, nhiều anh em vẫn nghe thấy tiếng chuông cùng thầy trò trầm ngâm và xướng tụng nhà thơ.

Thầy nhép thỏi bột cái tâm không phân biệt, sẵn lòng với tha nhân, có nhúng bui thùng gạo trong nhà khói chầy còn lòng lòng nhúng dân tình chung quanh gắp bui i thớt bát, xách nĩa qua chùa xin đồ mỳ lon thầy cũng hoan hỷ xé chia rồi cùng tăng chúng lột dĩa tẩm mỳ u bánh mì khô khốc

Có lẽ nhờ đó mà dần dà Thầy nhiếp phước, cảm hóa được nhiều bà con lối xóm vốn là nhúng tay giang hồ hèn hạ có sẵn má hèn hoi thớt cày lên phiêu dật vô đây. Họ xin là đồ tể của Thầy, và trở nên phật tử thuần thành từ lúc nào không biết...

Mỗi năm mỳ lon quê hương biến thiên tại bệ mếp, chùa Lá đu tể chốc nhúng chuyễn đi củi tré và ngoài các tăng vớt duyên góp được (gạo, mì, thuốc men, áo quần, tiền bạc...) còn có lòng lòng vẫn nghe sĩ tẩn nhấc, nhấc tré, cày ruộng, tể u hài tình nguyện đem lối ca tiêng nhấc dần tể vùng sâu vùng xa phước với bà con... Ngoài ra, Đóa Tráng còn tể hành nhiều giai phẩm, tể chốc các chương trình Hời diển văn nghệ che dù bột dểng sân khấu ngoài tré khá quy mô, chuyên nhiếp cúng dểng nhân các ngày đéi là Phật Đéi Sinh, Vu Lan, Thành Đéi, Gié Đéi Quốc Tể Hùng Vểng, mểng Ngày Nhà Giáo VN...

Thuần duyên Tam Béo và được Long Thôn Hể Pháp gia trì, với lòng thành phát tâm cúng dểng cầa dểng bào Phật tể gôn xa, Chùa Lá ngày mểt khang trang và xóm nghèo xầa kia cũng thay da thểm thớt, ra dáng phé xá thể thành nhể bấy giể...

Nhà thơ Nguyễn Văn Vân Thiên - tác giả bài thơ ca ngợi Mẹ hiên nôi danh mọt thơ (Cây Đồn Gánh) mọt lộn chiêm bái cớ nh chùa đã phở i thở t lên:

“Nghe danh chùa Lá đã lâu

Đến thăm mẹ i thơ y... chùa l u nguy nga...”

Thơ c vỹ. Không ít khách thơ p phở ng đ u ng c nhiên nh thơ ! Cái tên “Chùa Lá” bây giờ gở i lên vì ... quen mi ng đ nh c nh mọt thơ i gian khó đã qua: hở i đó...

Vâng! Hở i đó... xóm nghèo t sáng s m tinh m ngở i l n thơ c đ y túa ra phở phở ng ch búa bán m hời đở i l y mi ng c m mạnh áo m u sinh qua ngày, b n tr con lang thang v t vở ng kéo nhau qua chùa chở i. Đ ng mở i t tâm, thơ y phát bánh trái bút m c đ y cho chúng v lòng chở nghĩa rở i đ n đ n, nhu c u khở i thêm nhu c u...

Ban đ u chở có 1 vài l p nh đ y ti ng Anh. Thơ i gian trôi qua, đ n nay Trung Tâm Ngoở i Ngở Mi n Phở THI N NH N không ngở ng l n m nh và hi n có tở i 80 l p trên h n 2000 h c viên h c 6 thở ti ng Đ c, Anh, Pháp, Nhỏ t, Hàn, Trung; Thơ i gian h c tở 7h30 sáng đ n 21h - 22h hàng ngày tở thở hai - chở nhỏ t. H c viên ở đây phở n l n là các sinh viên nghèo tở các tở nh lên thành phở trở h c.

Đ n l p, sinh viên không chở h c ngoở i ngở , mà còn đở c hở ng đ n vi t thở pháp, hở i hỏ a...

Thơ nh thơ ng, l i có vài bu i nói chuy n v văn hóa dân t c, v ý chí v n lên c a con ng i, v lòng nhân ái.

Nhi u b n tr yêu thích công tác tình nguy n đ n t Anh, M , Th y Đi n, Đan M ch, Hà Lan, Đ c, Malaysia... cùng góp m t. Qua nh ng bu i lên l p chia s , giao l u cùng các b n sinh viên n c s t i, các b n tr ng i n c ngoài đã d y cho các h c sinh và sinh viên đ n đăng ký h c n i đây. Và đ i l i, h đ c nhà chùa "tr l ng" b ng cách đ a đi tham gia c u tr ng i nghèo, đi tham quan m t s di tích l ch s , tìm hi u v văn hóa Vi t Nam.

Chùa Lá cũng còn đ c g i là chùa c a gi i văn ngh sĩ tha ph ng t kh p m i mi n đ t n c. Th y tr trì v n có duyên “chiêu hi n đ i sĩ”. Nh ng b a c m rau đ a đ m b c nh ng ẩm p chân tình, m t góc chi u n m k nh ven hành lang chánh đ n đ dung n p các văn nhân thi sĩ túi r ng... “l b c giang h ”

Các văn ngh sĩ mẫn ph n, b t lu n vùng mi n, đ n chùa sinh ho t ít hay nhi u, sang hèn, n i danh hay không... n u có gia đình ho c thân h u ng ý đ u đ c nhà chùa thi t l “th t th t lại tuần”, c u siêu t nh đ , an linh v t i chùa ngày đêm h ng khói nh các nhà th Tâm Hi n Th ng Th ng n, Qu ng An Lê Qu c L , h c gi Đào M ng Nam, ngh sĩ Thiêng Tình S , nhà th Đ nh Ban, Nguy n Phan Hoài Châu, Hoàng Ph ng C m, Hàn Cung Th ng...

Th y còn có tâm nguy n s quy t p bài v ch h ng linh văn ngh sĩ quá vãng vào m t n i th ph ng trang nghiêm trong chùa và ch n m t ngày Hi p K t t c .

MỘT CỘI ĐI VÌ VÀ KHÁCH THA PHẪNG

Viết bởi Đoàn Văn Khánh

Mọi người đều xem Chùa Lá là Một Cội Đi Vì cho mình bây giờ cũng như mai hậu và thầy trò thì
vả là một vị Thầy, cũng là người bạn thân thiết chí tình với giới văn nghệ sĩ tha phẫn...

Đoàn Văn Khánh